

A népek bécsi békekongresszusáról számoltak be a magyar nép küldöttei az Országos Béketanács sajtófogadásán

Az Országos Béketanács kedden délelőtti sajtófogadást rendezett, amelyen a népek békekongresszusán résztvevő magyar küldöttség több tagja beszámolt a népek nagy találkozásának munkájáról.

Andics Erzsébet, Kossuth-díjas akadémikus, az Országos Béketanács elnöke megnyitotta szavai után elsőnek Lukács György Kossuth-díjas akadémikus, a Béke Világ-tanács tagja számolt be.

Bevezetőben rámutatott arra, hogy a bécsi kongresszus nem jelent csupán a nemzetközi béke-mozgalom harmadik kongresszusát, a párizsi és a varsói után, hanem ez valóban a népek világkongresszusa volt. A népek bécsi találkozója is megmutatta, hogy

a béke-mozgalom köré csoportosulhatnak és csoportosulnak a legkülönbözőbb politikai meggyőzések, a legkülönbözőbb világnézetek hívei és összetartanak, együttműködnek a nemzetközi béke-mozgalommal,

annak hároméves fennállása alatt kidolgozott és gyakorlatilag megmutatózó szilárd elvi alapján.

A kongresszus bebizonyította a világnak a különböző nézeteltéréseket, vitás kérdéseket békés meggyőzés, szabad vita alapján lehet eldönteni, ezt a béke-mozgalom nemcsak követeli, hanem a békekongresszus világa, bizottsági ülésén, határozataiban valóra is váltotta.

A kongresszus legfőbb pillanata az volt, amikor a határozatok meghozatalára került sor, — hangsúlyozta Lukács György. Igen felemelő volt az, hogy senki sem szavazott a határozatok ellen és csupán kevesen tartózkodtak a szavazástól.

Soha életében még nem élttem át a lelkesedést, az örömet olyan hallatlan, spontán erejű kitöréssel, mint a határozatok kihirdetésekor. Mindenki magabiztosabb lett, mindenki megérett erejűnek, az úgy igazának, a béke megvédésének, erejének tudata és ez váltotta ki a határozatlan lelkesedést.

Lukács György ezután azzal foglalkozott, milyen tanulságokat jelent a népek békekongresszusa a magyar dolgozók számára. Hangsúlyozta,

hazánkban a béke-mozgalom ki-szélesítésének, elmélyítésének formája más, mint a szabadságuk, függetlenségük kivívásáért küzdő népeknek.

Elsősorban is a békeharcosok ideológiai színvonalának emelésére kell törekedni. Ebből a szempontból is igen nagy jelentőségű a népek nagy találkozásának tanul-ságai. A béke-mozgalom és a nemzet-i függetlenség szoros összefü-ggése egyáltalán megmutatja azt is, hogy tevékenyen kell harcolnunk, munkánk középpontjában kell áll-nia a szabadság megvédésének, s ebben béke-mozgalomunknak rend-kívül nagy feladatai vannak.

A kongresszuson is megmutat-kozt — mondotta befejezésül Lukács György —, hogy két világ áll egymással szemben. A kon-gresszus megmutatta, hogy amíg a béke, az emberiség táborába foly-ton erősödik, addig a másik tá-borról, az imperialista táborról napról-napra erősödő mértékben szakadnak le az eddig megtévesztett, félrevezetett tömegek. A há-

borús uszítás, az imperialista poli-tika ellen fellépő újabb és újabb tömegek még tovább fokozták az imperialisták elszigeteltségét, s növeit a béke erőt.

Ezután James Endicott, az 1952. évi nemzetközi Sztálin-Békedíjjal kitüntetett kanadai lelkész szólt fel. Legfontosabb feladatunk — mondotta —, hogy a különböző nemzetiségű emberek közös béke-vágyát összehangoljuk és békés együttműködést létesítsünk közö-sül.

— Rendkívül örülök annak, hogy ma a béke-mozgalom a legnagyobb erkölcsi erő a világon. Ugy értem, hogy a népeknek ez a mozgalmuk győzelmet fog aratni és arra kényszeríti az imperialista hatalmak ve-zetőit, hogy kijelentsék: nem viselnek háborút.

Egri Albert sztahanovista gyalús a mai Bécs életéről beszélt. Emon-dotta, hogy amíg a kizsákmányo-lók számára létrehozott luxusülé-tek tele vannak drágábbnál drá-gább árukkal, addig a dolgozók úgyszólván semmit sem vásárolhat-nak maguknak.

— Amikor hazajöttem, a gyár munkásainak küldöttsége várt a

pályaudvaron. Örömmel újságolták, hogy harmadszor is elnyertem a sztahanovista jelvényt. Megfoga-dom, hogy méltó leszek erre a ki-tüntetésre és a bécsi kongresszus útmutatása nyomán még fokozat-talban harcolok a békéért — mon-dotta befejezésül Egri Albert.

Ezután Bereczky Albert reformá-tus püspök, Karinthy Ferenc író és Teknős Péterné, az MNDSZ tit-kárságának tagja szóltak fel.

Végül Andics Erzsébet, a népek békekongresszusán résztvevő küldöttség vezetője mondott zárszót. A népek békekongresszusán kifeje-ződött az is, hogy a béke-mozga-lomban eddig is résztvevő tömegek mellett tovább kell szélesítenünk a béke megvédéséért harcolók tábo-rát. Rámutatott, hogy a béke-moz-galom az emberiség legelsőbb vá-gyait, törekvéseit fejezi ki. A kon-gresszuson kifejezésre jutott az is, hogy ezek a törekvések mennyire reális erőt képviselnek s milyen hatalmas a béke-mozgalom.

Végül hangsúlyozta, hogy a né-pek békekongresszusa a magyar dolgozók béke-mozgalomának további fejlődését, erősödését fogja ere-dményezni.

Tombácz Ferenc, a Textilművek művezetője jó munkamódszerekkel segíti az évi terv teljesítését

A Textilművek, Alkotmány Mű-szak előfőnöki üzemrészén már de-cember elején teljesítette operatív tervét. A műszaki vezetők és a fi-zikai dolgozók szoros együttműkö-dése tette ezt lehetővé.

Tombácz Ferenc elvtárs, az elő-főnöki üzemrész művezetője minden-ben igyekezett segítséget nyújtani a dolgozóknak. Minden idejét a gé-pek között töltötte. Figyelemmel kísérte a dolgozók munkáját és el-lenőrizte, hogyan hajítják végre a szakmai előírásokat. Felfigyelt minden termelési hibára. A kisebb géphibákat, amelyek ké-sőbb hosszabb géphibák okoztak volna, idejében kijavította. Ezzel elérte, hogy az ő üzemrészében volt a legkevesebb géphiba az elmúlt hónapban.

A munkaverseny eredményeivel is állandóan foglalkozott. Naponta be-szélgetett azokkal a dolgozókkal, akik kiemelkedő teljesítményt ér-tel el. Szakmai tanácsot adott a munkaidő jobb kihasználására és az egyes munkafolyamatok rövi-debb idő alatti teljesítésére.

A lemaradásokat mindennap felke-reste. Érdeklődött, mi az oka le-maradásuknak. Ha valami műszaki hiba akadályozta a dolgozó ter-meletét, akkor igyekezett azt azonnal kijavítani.

Munkakezds előtt rendszeresen összehívta a blokkalkatósokat és a brigádvezetőket. A rövid megbeszélésen mindig az előző nap eredmé-nyeit, hibáit és a következő nap feladatait vitatták meg. Ezek a

megbeszélések elősegítették a ter-melés egyenletes emelkedését. Segí-tették a dolgozókat is egésznap-i munkájukban. A brigádok vezetői, a blokkalkatósok mindig figyel-mesebben végezték feladataikat a megbeszélések után, hogy elkerül-hessék az előző napon elkövetett hibákat.

Az operatív terv teljesítéséhez hozzájárult minden dolgozó áldozat-tal, fáradtságot nem ismerő mun-kája. Különösképpen kitűntek az elmúlt hónap folyamán Muhari Anna 112,4 százalékos, Bakaiy Ver-a, sztahanovista, kormányműve-tett 109,1 százalékkal, Szakács Ká-rolyné sztahanovista 107,7 százalé-kos és Csillag Ilona — alig két hónapja dolgozik a gép mellett — 107,7 százalékos termelési átlag-eredményével.

Tombácz elvtárs példamutatón, kommunistaóh méltóan tett ele-get adott szavának. Munkája során a magasabb termelési eredmények elérését, a dolgozók nevelését tar-totta mindig szem előtt. A jövő évben azonban még fokozottabb tervszerűséget akar bevezetni a munkájában.

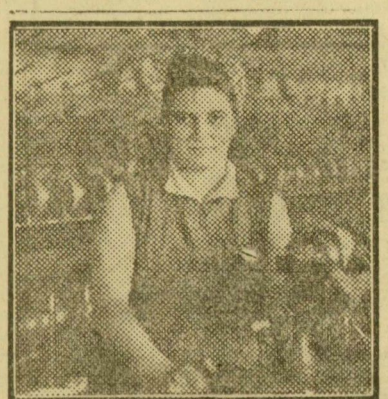
Sztahanov komplex-tervet készít, amelyben a dolgozók javaslatait is figyelembe veszi és felhasználja. A sztahanov komplex-tervben bele-foglalja, a műszaki ellenőrzés mel-lal a dolgozókkal való egyéni foglalkozást, a munkaverseny eredmé-nyeinek népszerűsítését és a gyen-gébb termelők segítségét is.

Megnyílt Sanghajban „A Magyar Népköztársaság” című kiállítás

Sanghaj (Uj-Kína). December 21-én Sanghajban megnyílt „A Ma-gyar Népköztársaság” című kiállít-ás. Megnyitó beszédet Safrankó Emánuel, a Magyar Népköztársaság pekingi nagykövete mondott,

majd Hung Sen, a Központi népi kormány mellett működő Külföldi Kulturális Kapcsolatok Ápoló Bizottság igazgatója méltatta a ki-állítás jelentőségét.

zot és semmire sem becsülték. A felszabadulás óta háromszor ka-pott jutalmat, de a legnagyobb megbecsülés akkor érte, amikor ez-

év májusában sztahanovista lett. Azóta nem egy dolgozónak adta már át munkamódszerét, akik segí-tésével emelték teljesítményüket. — Nagyon türelmesen kell foglalkozni a gyengébben teljesítőkkel — mondotta. Megmondom öszi-tén, előfordult olyan is, hogy mi-

kor magyarázok, csak legyintenek egyet. Persze, nem fogok ki a tü-relemből, vállalkozom, hogy segítsek és igéreteimet meg is tartom.

Kis fizetést vesz elő, benne 22 dol-gozó neve. A nevek mellett az A-le-kotmány ünnepére, november 7-e tiszteltetésére, Sztálin elvtárs 73. szü-létnapjára tett felajánlások és tel-jesítményei sorakoznak. Mint szta-hovistákat biztatja, a hozzá beosztott dolgozók közt rendszeresen meg-szervezi minden nagy ünnep alkalmával a munkaversenyt és azokat ellenőrizi is. Dolgozott ő már a cérnázó üzemrész összes gépén. Ismeri a munkásokat, a gépeket. Segít, tanít, buzdít — legfőképpen pé-da-mutatóként. Sztálin elvtárs szü-le-ténnapjára vállalta, hogy 114 szá-zalékra emeli teljesítményét. Fel-ajánlást tett teljesítésére: 140 száza-lékra növelte teljesítményét. Kitűnő eredményével megelőzte az időt. 1953 júliusi tervén dolgozik.

— Nagyon jó érzés megelőzni az időt — mondja büszkén. — Úgy ér-zem, van miért dolgozni. Megvan mindenünk. Megbecsülnek. Ezért az életért érdemes és kell is harcolni.

M. T.

Az elsőéves egyetemi hallgatókkal való foglalkozásról

Az elsőéves egyetemi hallgatók ügye a régi felsőoktatási felelős tényezőit is foglalkoztatja. Figyel-mük azonban elsősorban a leendő szakemberek megfelelő osztály-szemponthoz szerinti szelekciójára irányult, az oktatás területén pe-dig legfeljebb arra, hogy a szak-tárgyak közül egy adott tudomány-ág rendszerre szempontjából mely-lyiket kell első évre tenni. Az első-évesek tanulmányi problémái, az egyetemi munkafegyelm teljes hiánya, az elsőévesek egészségtel-len arányú lemorzsolódása az egyetem régi vezetőit nem érde-kezte: volt elég állástalan diplo-más, legalább nem növekszik a számuk — gondolták.

A szocializmus építése során jelentős fejlődés ment végbe az egyetemeken. Ez a fejlődés a hall-gatólétszám nagymértékű nö-vekedése és az oktatási hálózat széleskörű kiterjesztése mellett a szociális összetétel, a tanulmá-nyi fegyelm és színvonal javulá-sában is megmutatkozott.

A párt II. kongresszusa óta — mely rámutatott arra, hogy az egyetem munkája a kultúr-forradalom egyik legfontosabb tényezője — a munka különösen nagy lendületet vett, s az er-demény már az elmúlt évi vizsga-időszakban megmutatkozott.

Az egyetemi oktatásműhelyzet feladatainak nagyságát nemcsak az a tény húzza alá, hogy nagy-mértékben megnövekedett a hall-gatólétszám (a Horthy-korszakának mintegy négy és félszeresére) és a művelti képzéshez viszonyítva lényegesen magasabb színvonalú képzésnek kell folynia, hanem an-nak a minőségileg új feladatnak a megvalósítása is, melyet a párt Központi Vezetőségének júniusi ülésén Farkas Mihály elvtárs a következőképpen fogalmazott meg: „... olyan új nemzedék formálódjék és nőjön, amely szilárdan bízik népe ügyének igazában, amely az új világ építésének ne-hézségeit könnyedén le tudja kü-zdeni, amely tisztában van törté-nelmi küldetésével és kész nagy pártunkat tűzőn-vízen át követni.”

A feladat sikeres megoldása az első évfolyam sajátos nehézségei-nek leküzdésével indulhat meg.

Azok a problémák, amelyek az első évek oktatásában és nevelésében felmerülnek, főleg arra vezethetők vissza, hogy életük-ben az egyetemi tanulmányok megkezdése igen nagy fordula-tot jelent.

Ez a fordulat nemcsak a közép-sko-lától különböző új, egyetemi tanulmányi rendben és az okta-tási formák megváltozásában je-lentkezik, hanem a hallgatók leg-nagyobb része életmódjának át-alakulásában is. Ezen a közép-sko-la befejezésekor hagyják el elő-ző és szülői házat, s új, nagyobb önállóságot igénylő életkörülmé-nyek közé kerülnek: a szülői há-zat a diákkorban váltja fel. Az elsőévesek számára komoly nehé-zséget jelent az új keretekbe való beilleszkedés, melynek sikere a ve-lük foglalkozó tanszemélyzet részéről sajátos gondoskodást ígé-nyel. Az elsőévesek előadónak jól kell ismerniük a középsko-lai anyagot, hogy az előadandó

anyag közlésekor az alapismere-tekre építhessenek. Meg kell is-merniük már a tanév elején min-den egyes hallgatójuk előképzet-ségét, tájékozódniuk kell hallgatóik életkörülményeiről, különleges pro-blémáiról. Minden elsőévesek-kei foglalkozó előadónak, de kü-lönösen az évfolyam, illetve ta-nulmányi csoportfelelősöknek azon kell munkálkodniuk, hogy az új kollektívák, tanulmányi csoportok meglehetősen megerősödjének, összeko-vacsolódjának.

Az új tanulmányi és vizsga-rendbe való beilleszkedés az előadók főleg azszal segíthetik, eő, ha előadásaikban — főleg az első félévben — a fókusz os-ság elvét szem előtt tartják.

A fokozatosság az előadott anyag terjedelmében, az előadás absztrakt voltában, a hallgatók tanulmányi munkájához nyújtott különböző for-májú támogatás mértékében nyil-vánul meg. Eleinte kisebb terjedel-mű anyagot kell előadni, kevésbbé igényes módon, gyakrabban kell a hallgatók segítségére lenni s illym-don egy hosszabb-rövidebb ideig tartó átmeneti időszakot teremteni, amely alatt az elsőévesek lassan hozzá szoknak a megváltozott körülményekhez.

Külön kiemeltem az elsőévesek se-gítségének kérdését. A segítség szer-vezett formája, a csoportos és egyéni konzultáció, melyeken a tisztázatlan problémák megoldásá-hoz nyújtanak az intézetek segítsé-gét. Az egyéni konzultációkat nem-csak a gyengébb hallgatók zöke-nőn való átgondolására, hanem új szempontok felvetésére, a kiváló hallgatók fejlődésének előmozdítá-sára is felhasználhatjuk. Helyes-ha a konzultációk irányítottak, vagyis az előadók minden alkalom-mal kijelöl néhány hallgatót a kon-zultáción való részvételre. Minden foglalkozásnak és a segítőmunkának is az a végső célja, hogy az egye-temi önálló munkában járatan hall-gatókat az önálló munkára ráveze-sen. Ezért a konzultációkon a köz-vetlen szakkérdések mellett az egyé-ni jegyzetelés, az önálló tanulás módszereinek problémáit is meg kell beszélni. Az oktatásműhelyzet munkájához nagy segítséget nyujtat-a Felsőoktatási Szemlében meg-je-nő magyar és szovjet szerzőtől való különböző oktatási és nevelési problémákkal foglalkozó cikkek.

Az egyetemi tanszkek egyre világosabban látják az elsőé-ve-sekkel való foglalkozás sajátos jellegét és ennek megfelelően egyre kifejezettebbé válik a ve-lük való foglalkozás sajátos jel-lege is.

Az a különös gond, amellyel az ok-tatásműhelyzet az elsőéves hallgató-kat körülveszi, biztosítja, hogy mindig többen és többen illeszked-nek be sikeresen az egyetemi életbe, hogy egyre többen küzdik le siker-rel kezdeti nehézségeiket s szaktu-dományukat alaposan művelő, hazá-jukat, népüket szerető fiatalokká válnak, olyan ifjúsággá, amely al-kalmas arra, hogy — Farkas Mi-hály elvtárs szavai szerint — „... az új szocialista világ építője és vé-delmezője szerepét méltóan be-töltse”.

Szalay László docens.

Valóra váltották Sztálin elvtárs születésnapjára tett fogadalmukat a „Felszabadulás” Asztalos KTSZ dolgozói

A „Felszabadulás” Asztalos KTSZ dolgozói is valóra váltották Sztálin elvtárs születésnapjára tett fogada-lmukat. Örömmel jelentjük, hogy az évi tervüket egy nappal hamarabb, december 20-án 102 száza-lékra teljesítették.

A terv határidő előtti teljesíté-sét lehetővé tette az, hogy a szü-vetkezel valamennyi tagja legjobb tudása szerint végezte a reábizott feladatokat. A műszaki vezetők is nagy segítséget nyújtottak és mindig időben biztosították a munkához szükséges faanyagot és a szerszámokat. Most az évi terv

teljesítésével harcolunk az 1953-as év jó előkészítéséért.

Andre Gábor a „Délmagyarország” levelezője

Újabb terroritéletek Kenyában

London. Hétfőn Nairobi-ban kö-telitali halálra ítélték a kikuju-törzs 11 tagját — jelenti a „Reu-ter”.

A kenyai kormány rendelkez-te, hogy a kikuju-törzs minden tag-jának állandóan személyazonos-sági igazolványt kell magával hoz-dania.

Vasárnap tartja a Délmagyarország és a Viharsarok a munkás-paraszti levelezők X. értekezletét

A Csongrádmegyei Pártbizottság két lapja, a Délmagyarország és Viharsarok szerkesztője december 28-án, vasárnap reggel 9 órakor a Csongrádmegyei Nyomdai-ri Vállalat (Délmagyarország Nyomda) kultúrtermében tartja Szeged és Szeged Járás munkás-paraszti levelezők X. összehívott levelező értekezletét. Az értekezleten Nagy Pál elvtárs, a Délmagyarország szerkesztőbizottságának vezetője számol be a levelezők ezévi munkájáról. Ismerteti, hogyan erősödött a leve-lező-mozgalom az 1952. évben, s milyen eredményes munkát végeztek a munkás-paraszti levelezők, hogyan segítettek a terv teljesítéséért fo-lyó harcot. Az értekezleten a szerkesztőség könyvjutalomban részesíti a legjobb levelezőket, akik fáradtságot nem kímélve segítettek a pártisajtó munkáját. Elkor adja át a szerkesztőség a „Kiváló levelező” munkáért a jutalmat, a Délmagyarország levelezőinek vándorserlegét. Az értekez-letet a Nemzeti Színház művészei, Somorjai Eva, Farkas Béla és Paulusz Elemér, kultúr műsorral teszik színessé.